

רק משה סוד בעלה דמטרוניתא יכול לראות סתריה ולהקימה כפי שצריך

וּבְגִין כִּי וּמִשׁוּם שֶׁכָּל הָעֲלִיָּה הַזֹּאת לְצוּרֵךְ יַחֲדָה זֶהוּ, לְכֵן כָּתוּב, וַיָּבִיאוּ אֶת

הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה הַחֲכָמִים הַמְּקוּבְּלִים הֵם גִּרְמוּ שֶׁהַמְּלָכוֹת תַּעֲלֶה אֶל

משה (משמעות הרמ"ק) שהוא בעלה דמטרוניתא, של השכינה הקדושה, וז"ש **וַיָּבִיאוּ**

מֵאֲרֵי דְבֵיתָא שהוא בעל הבית דהיינו בעלה, **לְאַחֲזָאָהּ בְּתַקְוֹנָא**

דְּבֵיתָיהּ להראות לו בתיקון ביתו זו אשתו שהיא המלכות, **וְלִיָּהּ אֲצַטְרִיךְ**

לְמַחְזֵי תַקְוֹנָהָ וְרִזִּין דִּילָהּ ורק לו צריך להראות התיקונים והסודות

הנסתרים שלה, **דִּלָּא אֲתִיָּהִיבוּ לְאַחֲרָא** ולא ניתן לאחר אפשרות,

לְאַסְתַּפְּלָא וְלְמַחְזֵי בָּהּ להסתכל ולראות בה, **בְּאִינֻן סְתָרִין**

וּבְאִינֻן רִזִּין דִּילָהּ באותם סתרים וסודות של המלכות, **בְּרַ מֹשֶׁה**

בְּלַחֲדוּרֵי רק משה לבדו, שהוא בעלה כנודע.

משה הוא בעלה דמטרוניתא הוא הקים את המשכן אלא כיון שנמשך על ידו

אור עליון ורוחניות ממשה העליון וזה עזרו, לכן נקרא כאילו קם מאליו

וְעַל דָּא ולכן כתוב **וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֱהָל**

וְאֶת כָּל כְּלָיו כי הביאו עושי המלאכה את כל הפרטים הצריכים למשכן,

דהיינו החכמים המכוונים הם הביאו את כל מה שצריך, וכל מה שהם יכולים להביא לצורך

הייחוד. **וְכֵן אֵייתִיאוּ לִיָּהּ לְמֹשֶׁה, כִּלָּא אֵייתִיאוּ לִיָּהּ**

בְּשֵׁיפִין יְדִיעָאן וכשהביאו לו למשה את כל הכלים הביאו לו באברים וכלים

הידועים הנצרכים למשכן לצורך המלכות ותיקונה, **כָּל חָד וְחָד לְאַתְקֵנָא**,
שִׁיפָא בְּשִׁיפָא כל כלי וכלי לתקנו כפי שצריך, אבר באבר, **לְאַעְלָא דָא**
בְּדָא ולהכניס זה בזה, דהיינו להכליל כל אחד בחבירו (רמ"ק), **וְכֹד הוּוּ בְּעָאן**
לְתַקְנָא דָא בְּדָא, **וּלְאַעְלָא דָא בְּדָא** וכאשר רצו לתקן ולעלות
ולכלול זה בזה, סוד הקמת המשכן, **לָא הָוָה סְלִיב בְּיַדִּיהוֹן** לא היה עולה
בידם דהיינו הם עשו את כל מה שהיה אפשר לעשות ע"י בני אדם ומה שלא נשלם אינו
חסרון בידם אלא צורך גבוה, בכדי שמשה יקים כי רק הוא יכול לתקן כפי שצריך. ולכן
כִּיּוֹן דְּאִיתֵיאוּ לֵיהּ לְמֹשֶׁה כיון שהביא לו למשה להקים את המשכן סוד
המלכות וכליה, **מִיַּד כְּלָא אֶסְתְּלִיב בְּיַדִּיהּ** מיד הכל עלה בידו, **וְכֹל**
שִׁיפָא וְשִׁיפָא הָוָה אֶסְתְּלִיב וְעָאֵל בְּדוֹכְתִּיהּ וכל אבר ואבר
וכלי היה עולה ועומד במקומו, כי אצל החתן יש את הרוחניות של הקשר ביניהם (רמ"ק),
הָדָא הוּא דְכְתִיב וזהו שכתוב כביכול סתירה בפסוקים, דפעם כתוב **וַיָּקָם**
מֹשֶׁה אֶת הַפְּשָׁן משמע שהוא הקימו **וְכְתִיב** ופעם כתוב **הוֹקָם**
הַפְּשָׁן משמע שקם מאליו, אלא כפי שפירשנו, דמשה הוא בעלה דמטרוניתא הוא
הקים את המשכן אלא כיון שנמשך על ידו אור עליון ורוחניות ממשה העליון וזה עזרו, לכן
נקרא כאילו קם מאליו (רמ"ק), **וְהָא אוֹקִימָנָא** והוא אשר דיברנו שרק ע"י משה

יש היחוד כפי שצריך.

כאשר משה רבינו הקים את המשכן ותיקנו הוקם משכן העליון ונתחזק כח הקדושה ועי"ז נחלשה הסט"א בכל היכולותיה ופעולותיה

תָּא חַיִּי בַּא וְרָאָה, בְּהִיא שַׁעְתָּא כַּד שָׂאֲרִי מוֹשֶׁה לְאַקְמָא

מִשְׁכְּנָא באותה שעה כאשר התחיל משה להקים את המשכן התחתון והעליון,

וּשְׂאֲרִי לְאַתְקְנָא תְּקוּנָא דְשִׁיפִין, לְאַעְלָא דָּא בְּדָא

והתחיל לתקן את תיקון האברים דשכינתא להעלות זה בזה ולחברם, וזה ע"י שהכניס כאן

קרשים באדנים ובריחים בקרשים. **כְּדִין** אז באותה שעה, **אַתְרִפִּיו כָּל**

שִׁיפִין נחלשו כל האברים שהם היכולות הטומאה **וְכָל תְּקוּנִין דְסִטְרָא**

אַחֲרָא מְסַאבָּא וכן כל הפעולות של סט"א הטמא דהיינו יניקתו מן הקודש וכן

פעולתו להטות בני אדם מדרך טובה נחלשה, וכן להשטין לגרום דין על בני ישראל, כל

אלה הפעולות נחלשו מאוד ע"י הקמת המשכן ביד משה. והטעם הוא כי **כַּד שָׂרִי**

לְאַתְקְפָּא הַאי סִטְרָא דְאִיהִי קְדִישָׁא כאשר מתחיל להתחזק אותו

צד דקדושה, **אַתְרִפִּי סִטְרָא אַחֲרָא מְסַאבָּא** מיד נחלש סט"א הטמא,

אַתְקַף דָּא וְאַתְרִפִּי דָּא כי כאשר מתחזק זה נחלש זה. **וְהָא**

אוֹקִימָנָא וכמו שאמרו חז"ל (פסחים מב:): על פסוק אמלאה החרבה, **דְּכָל זְמָנָא**

דְּהִיא בְּתַקִּיפּוּ דכל זמן דירושלים בחזוק, **סִטְרָא אַחֲרָא אַתְרִפִּין**

כָּל שִׁיפִיו סט"א נחלש כל אבריו ופעולותיו, **דָּא מְלִיא, וְדָא חָרוּב**

כשזה מלא זה חרוב, **וְרָזָא דָּא יְרוּשָׁלַם וְעוֹר חֵיבָא** וסוד זה ירושלים

הקדושה וצור הרשעה, **כַּד מְלִיא דָּא, חָרוּב דָּא** כאשר מלאה זו חרבה זו.

וְעַל דָּא, כִּד אֶתְקַף דָּא אֶתְרַפִּי דָּא ועל כן כאשר משה רבינו חיזק

וחיבר בקדושה נחלשה הסט"א מאוד בכל פעולותיה.

משה שהיה מסוד האצילות הקים את המשכן ואל החכמים שהיו מעולמות
בריאה ויצירה

וּבְגִין כִּד, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן ומשום כך רק משה הקים את

המשכן, לְאֶתְתְּקַפָּא מִרְזָא דְלַעִילָא כדי שיוקם ושיהיה חוזק

גדול למשכן הקדוש מסוד העליון, וְלֹא יִתְקַף מִרְזָא דְלַתְתָּא ולא יתחזק

ויוקם ע"י החכמים כיון שהם מבחי' בריאה ויצירה ולא יהיה כח בהקמה שלהם לכפות

ולבער את החיצונים כפי שצריך. וְעַל דָּא מֹשֶׁה דִּהְוָה מִרְזָא דְגֹ

אֶסְפָּקְלָרִיא דְנִהְרָא ולכן משה שהיה מסוד האצילות שהיא מנורה המאירה

בחוזק, אֶצְטְרִיךְ אִיהוּ לְאֶקְמָא מִשְׁכְּנָא הוצרך הוא להקים את

המשכן, לְאֶנְהָרָא מִנִּיהּ, וְלֹא מֵאַחֲרָא כדי שתאיר ממנו וזה רק ע"י

שתוקם על ידו ולא ע"י אחר, (ועל דָּא) סִיְהָרָא אֶצְטְרִיךְ לְאֶנְהָרָא מִן

שְׁמֵשָׁא כי הלבנה שהיא השכינה צריכה לקבל האור מן השמש שהוא ז"א דאצילות,

וְלֹא מֵאַחֲרָא ולא מאחר, כי בהגלות אורו אל התחתונים מיד החיצונים נחבאים

בנוקבא דתהומא רבא ואין להם מעמד.